

σὺν ὡ ἀρχῆς αὐτοῦ πρὶ καὶ τῶ ππαμα. καὶ ἀ
 τὰ θεῶ καὶ ζωὸ ποιῶ πρὶ. γίνω καὶ αἰεὶ καὶ ἄς
 τρι αἰ ὡμας τῶν αἰῶν ἁμῶν : . **ΕΠΙΣΤΟΛΗ**
Πρὸς κωνσταντίνου τοῦ ἐπιμύου καὶ ζωοποιου ἀρχοντος.
Πρὸς ἀρῆ. ἡ σύμψασις πρὸς κωνσταντίνου. ἰούλιου
 ῥέτιω. καὶ σὲ πρὸς οὐκ ἠγλόγε. ἡ αὐτὴ ἡμερᾶ
 κὺρὶ αἰκῆ. τρίτη τῶν μὲν αἰῶν τὴν πρὸς κωνσταντίνου
 σὶν ἑορταζόμεν. τοῦ ἐπιμύου καὶ ζωοποιου ἀρχοντος.
 διὰ αἰτίαν τὴν αὐτὴν. ἐπὶ δὲ τὰρ διὰ ἀποκρίσασα κὲ
 θημερὸν τῆς μὲν αἰ. πρόπομ τὴν καὶ ἡμεῖς ἀρχοντος
 μεθα. οὐκ ἐκρούμενοι ἀπὸ τῶν πατέρων. πικρῶς
 τὲς ἀπὸ σὶν ἔχομεν. ἀκλῆ δὲ ὡν τὲς. καὶ κατὰ τὴν
 πτορ τες. προτὶ θεταε ὅτι μῖος καὶ ζωοποιος
 ἀρε. ὡς ἀρεὶ ἀνατὸν καὶ ἀπρὶ ζωῆς μᾶς. ἡ
 προμύθου μῖ. εἰ ὅ θε ἡμῶν διὰ ἀρῶν θη. πτόσομ
 διὰ αὐτῶν ἡμεῖς χρὴ πρᾶπτειν. κου φηζομεν
 τοῖς πόμοι ἡμῶν. τὴ παραθέσει τῶν δεασοτῶν
 κῶν θλίψεων. καὶ τὴν ὑπομνήσει. καὶ ἐλπίσει.
 τῆς διὰ ἀρχοντος ὁδῆς. ὡς γὰρ ὁ σὶν ἡμῶν ἐπὶ τῶν
 ἀρχοντος ἀναβασ. ἐδοξάε θη διὰ τῆς ἀπὸ μου περὶ
 αἰσῆς. καὶ τὸν περὶ οὐτω χρὴ. καὶ ἡ μᾶς πρᾶ
 πτειν. ἵνα καὶ σὶν ὁδοζασθῶμεν αὐτῶ εἰ καὶ τὴ
 τῆς ὡς πᾶς χωμεν αἰεὶ δες καὶ ἄλλος. κατὰ πέρ